

NOWOSCI WARSZAWSKIE.

Ile rękodzielnia Lipkowska już dostarcza rozmaitych wyrobów. dowodzi następny spis tychże, znajdujący się do nabycia w Składzie przy ulicy Senatorskiej Nr 452, obok domu niegdy Rezlerów: Kitay dubeltowy karmazynowy na nasypki, Tkaniny proste na powłoczki. Plóciénka rozmaite i Żaknoty wzorowane, Nankin ostindyyski szeroki i wązki, Czerkasy bawełniane w pasy na spodnie, Nankin nakrapiany, Ryps bawełniany i lniany na sznurówki, Dymy w różnych kolorach, Podszewki, Barchany, Pończochy rozmaitego rodzaju bawełniane, Skarpetki bawełniane, Bawełna kręcona na pończochy drutowe, Zaknot biały, Perkal biały ordynaryyny, Chustki żaknotowe białe na szyję, Chustki kolorowe nosowe, nocne czapki białe i czarne, Trykoty na kaftaniki bawełniane, Spodnice trykotowe, Skarpetki z kutnerem wełnianym, Przędza na knoty i barchany, Przędza dla tkaczy surowa, białona i pąsowa, Tkaniny na meble w paski, Serwety i Obrusy bawełniane, ręczniki bawełniane, Chustki Draps des Dames i Czerkasowe w różnych kolorach i Draps des Dames na łokcie.

Podpisany Patron będąc przeniesiony z Trybunału Sandomierskiego, do Trybunału Cywil. Instancyi Wództwa Mazowieckiego, czyni niniejszym wszystkim, kogokolwiek to dotyczyć może, wiadomo; iż wszystkie Akta spraw, u W.

Leona Janiszewskiego Patrona rzeczonoego Trybunału złożył; wzywając przytém osoby interessowane; ażeby w jak najkrótszym czasie, bądź dla poruczenia dalszey kontynuacyi, bądź dla odebrania sobie Akt, do tegoż zgłosić się raczyli. W razie potrzeby zgłoszenia się, oświadczając, iż mieszka przy ulicy Mostowey po prawey stronie Nr 238 na pierwszym piętrze.

Pokutitński.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

ANGLIA z Londynu 11 Kwietnia.

Przeszłéj soboty gdy Xiążę Wellington wyszedł z lordem Fitzroy Somerset do parku St. James na przechadzkę, napotkał ich jakiś człowiek i rzekł: Lordzie Wellington! mam ci tu coś powiedzieć. Xiążę zdziwiony odpowiedział, że nie ma czasu. Człowiek szedł ciągle za nim i chciał pieniędzy za jakieś usługi, które, jak mówił wyświadczył Xięciu będąc żołnierzem w Hiszpanii. W końcu użył wyrazów obelżywych. Xiążę więc kazał go aresztować. Badany przez policyę oświadczył, że jest potomkiem w prostéj linii Henryka i następcą tronu: godziż go się więc za 7 pence dziennie utrzymywać? Lekarze uznali że ten nieszczęśliwy człowiek ma pomięszane zmysły.

Tuteysze pisma umieściły list generała Church z głównej Kwatery w Vonitz z d. 18 z m. Dnia poprzedzającego poddała się ta ważna twierdza Grekom, iednak nie wprzódzy a^z

turecka osada ostatniego konia zjadła. Pod zaszczytnymi warunkami wyciągnęła do Prewazy. Tak wojsko iak flotta starały się uprzemie obchodzić z ienćami. Zdobyć tego miasta prawie niepodobne przemocą oręża iest nieskończenie korzystnem dla sprawy Greckiey. Nowy wielki Wezyr miał zamiar udania się z Janiny do Konstantynopola.

Prezydent Jakson we wstępney swoiey mowie przy objęciu swego urzędu mówi o potrzebie zaprowadzenia reprezentacyunej reformy, ponieważ rząd nadużył swego wpływu w przekupywaniu wyborów. Zapewnia także iż użyie wszelkich środków na zaspokoienie długu narodowego, który z prawdziwą niepodległością nie da się pogodzić.

Nadzwyczajny dodatek do gazety Bogotskiej z dnia 16 Stycznia donosi o kłesce peruńskiey eskadry pod Guayaquil. D. 22 Grudnia Admirał Guise uderzył na tameczny port zapewne zaufany w tajne umowy. Udało mu się zdobyć baterię Cruces i rozpocząć zgubny ogień przeciw miastu. Tymczasem Kolumbijski ienerał Illingrot godził na iego przygotowanie. Kula działowa położyła koniec życiu Admirała a skołatane statki wojenne musiały się cofnąć. Nie potwierdza się wiadomość o rewolucyi w Lima, z kąd mamy doniesienia do 22 Grudnia.

Zdaie się, że poselstwo lorda Strangford do Rio Janiro minęło się z swoim celem, i zapewne ten dyplomatyk powróci w króćce bez żadnego skutku przedsięwziętey podróży. Mowią także że Anglia uzna Don Miguela, iak tylko nieiakiie przeszkody ze strony Francyi usunięte zostaną; państwo to bowiem zdaie się chcieć utrzymać prawa Donny Maryi da Glorya, ale iednak obok tego podziela zdanie gabinetu Angielskiego, że przybycie brazylijskiego woy-

ska do Portugalii wystawiłoby ten nieszczęśliwy kraj ieszcze na większe kłeski, ponieważ nienawiść Portugalczyków ku Brazylianom iest zadawniona, więc nie można się spodziewać dobrego skutku z takiego postępowania ale raczej nastąpiłby wówczas rozlew krwi i podobne spustoszenia i woyny na zachodzie iakie iuż są na wschodzie w Grecyi. Dla tych przyczyn mówią, niechętnieby Francya patrzyła na Brazylijską wyprawę i nie sprzeciwiałaby się wcale gdyby ją Anglia odeprzeć chciała; żądać iednak zawsze będzie zaprowadzenia umiarkowanego systematu w Portugalii i utrzymania praw Królowey Donny Maryi da Glorya. Te wiadomości prawie iednakowo brzmią z wiadomościami donoszącemi iż wydano rozkazy Admiracyi Angielskiej, podług których nawet przemocą ma być wzbroniony do Europy przystęp Brazylijskiej wyprawie.

FRANCYA z Paryża 9 Kwietnia.

Portugalscy wychodźcy którzy w Brest wyładowali doznają od naszego rządu szczególnych względów. Jest ich razem z officerami 600 głów, rozesłani są do trzech małych miasteczek. Każdy officer zostaje przy swoiey kompanii, tak iż się każdego czasu łatwo razem zgromadzić mogą. Nadto rząd daie im ze swoiey strony 30,000 franków miesięcznie; iest to summa wyrównywaiąca prawie ich żołdowi regularney służby w Portugalii.

Konstytucyonista donosi z Rio Janeiro pod d. 31 Stycznia co następuje: Cesarz rozesał własnoręczne listy do wszystkich monarchów Europejskich, w których się oświadcza przeciw przywłaszczeniu swoiego brata. Lord Cochrane miał otrzymać dowództwo floty przeznaczoney przeciw Portugalii która ma się składać z Margrabiego Larradio, Hr. Funchal i Margrabiego da Valenca. Hr. Sabugal będzie opiekun-

nem Królowey a P. Guerreiro sekretarzem re-
iencyi. Naczelnym wodzem woysk lądowych
mianowany Hr. Saldanha. (Podług świeższych
wiadomości przez Anglią odebranych, zda się
że zupełnie zaniechano wyprawy przeciw Por-
tugalii.)

Mówią że Xiążę Rovigo chciał swoją córkę
wydać za hrabiego Moncey. Gdy przystąpio-
no do intercyzy pokazało się, że mniemany
Hrabia był oszust niskiego urodzenia i bez
majątku.

Brazylijscy i Portugalscy aienci dokładaią
wszelkiego starania aby oświadczenie Don Pedra
względem praw Królowey Donny Maryi do tronu
Portugalskiego zrobiło dobre skutki na umysłach
Francuzów. Ostatnie zaburzenia w Lizbonie
były bez wątpienia powodem do zmienienia
zdania za granicą o sprawie Portugalskiej i
niemasz nic niepodobnego żeby się nasze ministe-
ryum idące zawsze za opinią publiczną nie oświad-
czyło przeciw Don Miguelowi.

Zda się, że liberaliści przelękli się sku-
tków własnego zwycięstwa i obawiają się Mini-
steryum złożonego z PP. Polignac, Labourdon-
naye, Ravez i t. d. Prawa strona cieszy się z
ciosu, jaki zadała gabinetowi, gdy tym czasem
Ministryalne organa nie taia swoiey niechęci.
Rząd, mówi Messenger des Chambres, wyjawi
zapewne swe zdanie. Dotąd ieszcze tego nie
uczynił, owszem spodziwają się Królewskiego po-
stanowienia które ma nadać znowu moc obo-
wiązującą uchwałę senatu z X roku i ustano-
wić nową ministrowską Kommissyą do rozpo-
znania prawa departamentowego. Pytanie zaś
jest: czyli się Ministryum będzie mogło u-
trzymać? Między niem a lewą stroną jest
wyraźne nieporozumienie. Prawa strona po-
przysięgła mu zgubę, potrzebuie więc nadzw-

czaynych obrotów, aby wysć z tak zawidego
położenia.

PORTUGALIA z *Lizbony d. 21 Marca.*

We środę po południu przyszedł do Bra-
zyljskiego Jeneralnego konsula policyyny u-
rzędnik z rozkazem, ażeby w przeciągu trzech
dni Portugalią opuścił. Ten żądał rozkazu na
piśmie i uczynił zaraz do Ministra spraw ze-
wnętrznych mocne przedstawienie nie tylko
co do samego rozkazu ale i co do sposobu
iaki mu był dany. Lubo kawaler Antonio
da Silva od czasu przybrania przez Don Mi-
guela tytułu Króla nie pełnił istotnie obo-
wiązków ieneralnego Konsula, wszelako po-
został się tu iako prywatny Ajent Brazyli-
jskiego rządu i podpisywał paszporta i wszel-
kie inne dokumenta osobom udaiącym się do
Brazylii. Nadto był upoważnionym od Don
Pedra do odebrania przypadającej na Jego Ce-
sarską Mość części ze spadku po s. p. Oycu
iego, która ieszcze dotychczas nie została wy-
płacona. Gdy dziś o godzinie 12 w połu-
dnie termin upłynął a Wice-Hrabia Santa-
rem nie dał żadney odpowiedzi, więc wspo-
mniony ajent wszedł na statek dowódczy fran-
cuzkiej stacyi i udał się na fregatę Thetis,
gdzie dla bezpieczeństwa dopóty pozostanie
dopóki pakebotem nie popłynie do Anglii.—
(Niektóre pisma już doniosły że P. da Silva
przybył do Falmouth.)

SZWAYCARYA z *Genewy.*

Dosyć ostry artykuł w Revue Encyclopedi-
que, stał się tu powodem do pojedynku mię-
dzy Baronem Grenus z Roussillon i P. Sismon-
di dzieiopisarzem. Pierwszy, prawie nieznany
w świecie literackim, zwrócił niedawno uwa-
gę na siebie osobliwszem pisemkiem, które-
mu nadał tytuł Glanures, i dowodził w nim
korzyści szlachectwa; szczególniéy zaś, że w

Ceniwie znajduie się bardzo dawna szlachta w której rodzina iego wysokie miejsce zajmuje. Z pisma tego, żartował sobie jakiś korespondent w d. Revue, a autor mylnie rozumiejąc, iakoby ten artykuł przeciw niemu wymierzony napisał P. Sismondi, wyzwał go na pojedynek. Każdy z nich strzelał dwa razy; lecz oba chybili.

WŁOCHY z Rzymu 2 Kwietnia.

Można sobie nieiako wyobrazić charakter, sposób myślenia, a może nawet i politykę przyszedłego Papięza zważywszy, iż biegły Gonsalvi, którego znała i wysoko ceniła cała Europa, nikogo innego, tylko iego, chciał mieć papięzem po śmierci Piusa VII, który go mianując Kardynałem wyrzekł: „Utworzyłem meiego następcę.“ Te wyrazy, chociaż późnię, spełniły się iednakowoż. Niestety! słabowitość więcý iak wiek iego wznieca obawy. Ból w karku sprawia, iż Oyciec S. musi trzymać głowę zwieszoną, cierpi także na nogi, iak to można było uważać przy uroczynem weycia iego do kościoła S. Piotra.

Wiadomości z Grecyi i Turcyi.

Od granic Serwii piszą pod d. 19 Marca co następuie: Musiało niedawno coś niepomysłnie wypaść na stronę Turków, ponieważ w Belgradzie znowu daia się widzieć równie zasepione twarze iak po zrzuceniu z urzędu Wielkiego Wezyra Izzed Mehmeda Baszy. — Rozsiewaią nainiedorzeczniejsze wieści, które ledwie na wzmiankę zasługuią. W Albanii zaszły krwawe rozprawy, a i w Serwii nie zdaje się bydź wielka spokojność. Rozkaz brania do woyska nie żonatyh mężczyzn stał się powodem do wielkię niechęci, bo Serwianie nie mają ochoty walczyć przeciw Rossyanom. Dunay puszcza i kra zaczyna płynąć, wkrótce więc rozpocznie się żegluga, co dla handlu i działai wojennyh będzie bardzo

ważną rzeczą. — Mówią, że Wielki Sułtan u dał się iuż do Adryanopola, z tém wszystkim wiadomość ta potrzebuie potwierdzenia.

z Saloniki d. 20 Marca.

Cała Macedonia zostaię teraz w bardzo przykrym stanie, i cierpi wielki niedostatek żywności, częścią z powodu blokady Dardanellów, częścią zabierania przez krążące w okolicy wojenne okręty Rossyyskie przybywaiących statków z wszelkiego rodzaju zapasami. W Bitoglia, gdzie wprzód były naywiększe składy zboża, oko pszenicy kosztowało iuż d. 12 h. m. 45 para, w równym stosunku zdrożały wszystkie inne artykuły. Pomimo tego wszystkiego przygotowania do wojny iak tu tak i w całej prowincyi postępuia z iak naywiększym pośpiechem. Dnia 10 b. m. nowy Wielki Wezyr Reszyd Basza przeieździł przez Bitoglia, w swoięj podróży do Konstantynopola; zamysła niezłocznie udać się do woyska nad Dunay.

Gazeta powszechna donosi w piśmie od granic Multan dnia 26 Marca: „Biega pogłoska, iż w przeszłym tygodniu przyszło do mocney potyczki pod Dziurdzewo, i że Turcy ponieśli wielką stratę, a Rossyanie zdobyli ważne stanowiska. Twierdzą nawet, iż Dziurdzewo iuż wpadło w ręce zwycięzców, albo że to niezwłocznie nastąpi. Słychać także, iż oddział Rossyan przeszedł Dunay pod Dziurdzewo. Atoli wszystkie te wiadomości potrzebuia potwierdzenia.

PRZYIECHALI DO WARSZAWY. d. 22 Kwietn.

Pokutyński Bartłomiej Adwokat z Radomia. — Pietrzykowski Antoni Offi: z Biały. — Poklękowski Sędzia z Siedlec. — Przechdziecki Tadeusz Sędzia z Lubiankowa. — Smoliński Tomasz Offi: z Borowego. — Seroczyński Napoleon Obyw: z Krakowa. — Staszewski Stanisław Obyw: z Sandomierza. — Wilkoszewski Stan. Mecenas z Beldua, — Wieszczycki Rudolf Oby. z Głogowa, — Woroniecki Kalixt Xięże z Puław.